

Memòria de la UCE 2008

Del 15 al 24 d'agost d'enguany vaig participar a la Universitat Catalana d'Estiu que es va celebrar a Prada. Prada és una població petita al sud de Franca, a Catalunya nord. Ja que l'autobús de Barcelona a Prada va sortir al migdia vaig haver de volar a Barcelona a partir de dia 14 d'agost i vaig tenir una mica de temps per visitar Barcelona. Vaig volar amb el meu amic de Polònia, Waldo, que també participava a la UCE i vam dormir a un pis d'amics de Waldo.

A Prada, al Liceu de Charles Renouvier, vivíem a una habitació amb dos catalans (doncs quatre persones, en total). Cada dia a la UCE era gairebé igual, però no era avorrit. A les nou començaven les primeres classes. Jo anava cada dia als cursos d'iniciació a la llengua catalana. En aquesta classe participaven molts de catalans, però també una noia d'Alemanya i un noi de França que no tenia català com a llengua materna. Però hi havia també altres seminaris, per exemple d'economia, política, literatura i història. Molt interessant era el curs de l'EuroCom. EuroComRom és el mètode que facilita llegir i entendre altres llengües romàniques: tot i això, hi ha també el mètode EuroComGerm (per a llengües germàniques) i EuroComSlov (per a llengües eslaves). La base d'aquest mètode són regles com canviar paraules de la llengua que entenem a una altra llengua (però d'igual família). De tres a cinc de la tarda es feien tallers, per exemple un taller de la llengua japonesa, un taller de dansa o de muntanyisme. El programa continuava amb conferències fins a les set. Un dia hi va haver a la tarda una excursió al castell de Rià i a les coves a prop de Rià. Després de sopar començaven diversos espectacles (la majoria de vegades un concert al Liceu i un concert a la plaça de Prada). Després dels concerts es feia una pel·lícula al cinema de Prada. Em va agradar molt una pel·lícula documental de Costa Rica i la pel·lícula "Air for India". Els àpats a la UCE m'agradaren molt perquè hi havia molt peix i verdura (no és típic al meu país, però m'agraden molt aquestes coses).

Tota l'estada fou difícil per a mi perquè no parlo cap altra llengua romànica: sols català. Fins i tot he de dir que ni el meu català era bo ja que el vaig estudiar només un any. La cosa més difícil per a mi fou entendre perquè el català (i també el castellà) són llengües molt ràpides (molt més ràpides que el txec). Però aquesta estada va ajudar-me entendre català millor i tot fou molt agradable.

Finalment voldria agrair a la Societat Andorrana de Ciències per la beca completa i també al Govern de Andorra pels cursos de català a Praga, i, sobretot, al meu mestre del català, Andreu.

Michal Augustýn (maugustyn@seznam.cz)

